

بررسی فاکتورهای ترومبوفیلی در زنان مبتلا به سندروم تخمدان پلیکیستیک

ashraf moini^{۱,*}, fereiba chrafioun^۲, saeidieh pishayi^۳, socrateh fehizadeh^۴

۱- گروه آندوکرینولوژی و ناباروری زنان، پژوهشکده رویان، تهران، ایران

۲- گروه زنان و مامایی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی-درمانی تهران، تهران، ایران

۳- گروه مامایی، دانشکده علوم پزشکی، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران

۴- گروه آمار حیاتی، دانشکده علوم پزشکی، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران

چکیده

زمینه و هدف: در زنان مبتلا به سندروم تخمدان پلیکیستیک (PCOS) به دلیل افزایش مهارکننده فعلی کننده پلاسمینوژن (PAI-1) بیشترین قابلیت مهار روند فیبرینولیز وجود دارد. کاهش سطح فعالیت فیبرینولیز در زنان مبتلا به PCOS می‌تواند به واسطه اعمال اثرات پروتروموبیوتک ترومبوفیلی، موجب از دست رفتن بارداری یا سایر عوارض شود. این مطالعه با هدف بررسی و مقایسه فاکتورهای ترومبوفیلی در زنان مبتلا و غیر مبتلا به PCOS انجام گردید.

روش بررسی: در این مطالعه تحلیلی ۱۲۳ زن نابارور مبتلا به PCOS به عنوان گروه مورد و ۷۳ زن نابارور با علل مردانه ناباروری و عدم ابتلا به PCOS به عنوان گروه شاهد وارد مطالعه شدند. تمامی موارد برای درمان ناباروری در سال ۱۳۸۷ به بیمارستان روئین تن آرش تهران مراجعه کرده بودند. برای اندازه‌گیری فاکتورهای ترومبوفیلی، پروتئین S، APC-R، هموسیستئین و پارامترهای متابولیکی و آندوکرینی (FSH, LH, LH/FSH, FBS) (GTT دو ساعته و پرولاکتین)، نمونه خون ناشتا در روز سوم سیکل دریافت گردید و در هر دو گروه بررسی شد. از آزمون‌های آماری t مستقل، رگرسیون لجستیک، χ^2 و من-ویتنی برای بررسی داده‌های این تحقیق استفاده شد. $p < 0.05$ به عنوان سطح معنی‌دار در نظر گرفته شد.

نتایج: میانگین پروتئین S و APC-R در گروه مورد کمتر از گروه شاهد بود؛ اما این اختلاف معنی‌دار نبود (به ترتیب با $p = 0.752$ و $p = 0.603$). همچنین میانگین هموسیستئین در گروه شاهد (12.25 mmol/l) بیشتر از گروه مورد (12.49 mmol/l) بود؛ اما اختلاف معنی‌داری مشاهده نگردید ($p = 0.157$). افزایش سن و ابتلا به PCOS شناس غیر طبیعی شدن هموسیستئین را افزایش می‌دهد ($p < 0.05$).

نتیجه‌گیری: براساس نتایج این مطالعه فاکتورهای ترومبوفیلی در گروه PCOS طبیعی و با گروه شاهد اختلاف معنی‌داری نداشت. مطالعه حاضر ارتباط چندانی بین فاکتورهای ترومبوفیلی و PCOS نشان نمی‌دهد؛ اما ابتلا به PCOS و افزایش سن، شناس غیر طبیعی شدن سطح هموسیستئین را افزایش می‌دهد.

کلید واژگان: پروتئین S، ترومبوفیلی، سندروم تخمدان پلیکیستیک، فاکتور L، لیدن، مقاومت نسبت به پروتئین C فعال، مهار کننده فعلی پلاسمینوژن، ناباروری، هموسیستئین.

نحوه استناد به این مقاله: معینی اشرف، صرافیون فربیبا، ضیایی سعیده، فقیه‌زاده سقراط. بررسی فاکتورهای ترومبوفیلی در زنان مبتلا به سندروم تخمدان پلیکیستیک. فصلنامه باروری و ناباروری: سال ۱۱ (۱۳۸۹)، شماره ۲، صفحات: ۹۷-۱۰۳.

* مسئول مکاتبه: سعیده ضیایی

ضیایی، گروه مامایی، دانشکده علوم پزشکی، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران، صندوق پستی: ۱۱۱-۱۴۱۱۵

رایا نامه:

ziae_i_sa@modares.ac.ir

دریافت: ۱۳۸۸/۴/۳

پذیرش: ۱۳۸۸/۸/۲۷

زمینه و هدف

سندروم تخمدان پلیکیستیک (PCOS)^۱ یک اختلال آندوکرین هتروژن است که به عنوان عمومی‌ترین عامل ناباروری به

1- Polycystic Ovary Syndrome

دارای عملکرد مهار فیبرینولیز می‌باشد که در نتیجه این عملکرد، هایپوفیبرینولیزیس^۳ ایجاد می‌شود (۱،۱۴).

مطالعات انجام شده افزایش خطر ترومبوуз به صورت ترومبوفیلی فامیلی را در افراد مبتلا به PCOS گزارش کرده‌اند؛ به طوریکه این افراد ۳ برابر بیشتر در معرض خطر ترومبوزیس وریدی می‌باشند (۱،۱۴). علاوه بر مقاومت به انسولین، چاقی نیز به عنوان یکی از تظاهرات و قسمتی از ژنتیک PCOS می‌باشد که می‌تواند باعث افزایش خطر اختلالات ترومبوفیلیک گردد (۱،۱۷،۱۸)، بنابراین زنان مبتلا به تخدمان پلی‌کیستیک احتمالاً در دوران بارداری علاوه بر عوارض مادری (ترومبواًمبولیسم وریدی، ترومبوفلبیت وریدهای عمقی و ...) در معرض سایر عوارض بارداری (سقط مکرر، محدودیت رشد جنینی و ...) نیز می‌باشند. به همین دلیل ضرورت بررسی فاکتورهای ترومبوفیلی که احتمالاً در ایجاد عوارض ترومبووتیک دخیل می‌باشند مشخص می‌گردد. بنابراین در صورت وجود، ارتباط مثبت بین فاکتورهای ترومبوفیلی و سندروم تخدمان پلی‌کیستیک منطقی به نظر می‌رسد. در دوران بارداری در زنان مبتلا به PCOS جهت پیشگیری از عوارض احتمالی ترومبووتیک در مادر و سایر عوارض بارداری پیشنهاد مداخلات درمانی (استفاده از داروهای ضد انعقاد) مطرح می‌گردد. حال اصلی‌ترین سؤال تحقیق این است که آیا ارتباطی بین PCOS و فاکتورهای ترومبوفیلی وجود دارد یا خیر؟. با توجه به اینکه در زمینه فاکتورهای ترومبوفیلی و PCOS در ایران تحقیقی صورت نگرفته است و در سطح جهانی نیز تعداد مطالعات محدود می‌باشد؛ لذا انجام این پژوهش ضروری به نظر می‌رسد.

روش بررسی

این مطالعه تحلیلی در دو گروه به عنوان گروههای مورد و شاهد در سال ۱۳۸۷ در بیمارستان رویین تن آرش تهران انجام گردید. بیماران شامل ۱۲۳ زن نابارور مبتلا به سندروم تخدمان پلی‌کیستیک و گروه شاهد شامل ۷۳ زن نابارور (بدون PCOS) با علت ناباروری مردانه بودند که هر دو

می‌دهد. PCOS با الیگوآمنوره، آمنوره، عدم تخمک‌گذاری، ناباروری، گنادوتروپین‌های غیرطبیعی، میزان غیرطبیعی آندروژن، هیرسوتیسم، دیابت ملیتوس نوع II، چاقی، آکنه، هایپرپیگماتانتاسیون پوست و هایپرانسولینی مشخص می‌شود (۱-۳).

از طرفی دوران بارداری، دوره‌ای پرخطر از نظر ایجاد اختلالات ترومبوآمبولیک از جمله ترومبوآمبولیسم وریدی و آمبولی ریه است (۴). تغییرات مرتبط با بارداری در زمینه هموستاتیک و پروتئین‌های فیبرینولایتیک باعث افزایش قابلیت انعقادپذیری در این دوران می‌شود (۵). علاوه بر این تعدادی از پروتئین‌های تنظیمی مهم در بدن (مانند پروتئین S) که در جهت حفظ سیالیت خون عمل می‌کنند در اثر جهش‌های تاثیرگذار، با کمبود ارشی مواجه هستند و از آنجاییکه این کمبودها ممکن است با ترومبوآمبولی راجعه همراه باشند مجموعاً ترومبوفیلی نامیده می‌شوند (۱،۴،۵). از دیگر دلایل اصلی ترومبوуз بارداری، وجود بیماری ارشی انعقادی به نام فاکتور V لیدن (مقاومت نسبت به پروتئین C فعال) است که موجب حوادث ترومبووتیک می‌شود (۶-۸). افزایش میزان هموسیستئین خون نیز عامل خطر برای ترومبوуз وریدی است (۲).

اختلالات ترومبوفیلی می‌توانند باعث عوارض مادری مثل ترومبوآمبولیسم وریدی و آمبولی ریوی (۱)، همچنین باعث سقط مکرر (۱۰-۸)، مردهزاوی (۹،۸)، دکولمان، محدودیت رشد داخل رحمی جنین و پره‌اکلامپسی گردد که ناشی از اختلال هموستاتیک در بستر جفتی می‌باشد (۹،۸،۱۰). علاوه بر این کاهش جریان خون جفتی و انفارکتوس‌های جفتی در زنان با ترومبوفیلی و سقط مکرر، مکرراً گزارش شده است (۱۱،۱۲). نقص در سیستم فیبرینولیز هم به عنوان یکی از عوامل تسريع‌کننده ترومبوуз محسوب می‌شود و اصلی‌ترین عامل در این رابطه افزایش سطح مهارکننده فعال کننده پلاسمینوژن (PAI-1)^۱ است که علاوه بر افزایش در دوره بارداری، در زنان مبتلا به سندروم تخدمان پلی‌کیستیک (القا شده بر اثر انسولین) نیز افزایش می‌یابد (۱۶-۲۰) و

مقادیر LH و FSH به روش الکتروکمی لومنسنس^۳ (Roche, Germany) (ECL) بوسیله کیت‌های تجاری اندازه‌گیری شدند. آزمایش GTT و FBS نیز به روش آنژیمی (پارس آزمون، ایران) انجام گردید. درصد فعالیت تام پروتئین S و APC-R استفاده از روش Clotting Assay و با کیت‌های استاگو (Stago, France) تعیین شد. غلظت هموسیستئین خون ناشتا نیز به روش آنژیمی و به وسیله کیت‌های IBL (IBL, Germany) سنجیده شد.

محدوده‌های طبیعی برای پروتئین S ۱۴۰-۶۵٪ و براساس محدوده‌های طبیعی کیت‌های استاگو است، که مقادیر کمتر از ۶۵٪ نشان دهنده کمبود پروتئین S می‌باشد. اساس آزمایش APC-R بر مبنای دیر کرد زمان انعقاد پلاسمای مورد آزمایش با حضور پروتئین C فعال در محیط کاسیمیار است و نتیجه به ثانیه بیان می‌شود و محدوده طبیعی بیشتر از ۱۲۰ ثانیه است. محدوده طبیعی برای هموسیستئین ۱۵-۵ mmol/l و مقادیر بیشتر از ۱۵ mmol/l غیرطبیعی در نظر گرفته می‌شود.

در ضمن محدوده طبیعی برای FBS ۱۱۰-۷۰ mg/dl و برای GTT ۷۵ گرم دو ساعت > ۱۴۰ mg/dl و محدوده غیرطبیعی ۱۹۹ mg/dl در نظر گرفته شد.

از آزمون K-S (کالمولوگراف-اسمیرونوف) برای بررسی طبیعی بودن پارامترهای بالینی، هورمونی و بیوشیمیایی استفاده شد و از آنجاییکه هورمون‌های LH و تستوسترون توزیع طبیعی نداشتند برای مقایسه آنها از آزمون Mann-Whitney و برای مقایسه هورمون‌های FSH و نسبت FSH/GTT، تستوسترون، FBS و ۷۵ گرم دو ساعته از آزمون t مستقل استفاده شد.

برای بررسی عوامل تاثیرگذار احتمالی مانند متغیرهای سن، BMI، قند خون ناشتا، مقاومت نسبت به انسولین (بوسیله سنجش ۷۵GTT گرم دو ساعت) و PCOS روی فاکتورهای ترومبوفیلی، از آزمون لجستیک رگرسیون چندگانه استفاده گردید. همه p-value ها دو دامنه‌ای بوده و $p \leq 0.05$ از نظر آماری معنی دار منظور گردید.

گروه برای درمان ناباروری مراجعه کرده بودند. مشخصات ثبت شده این خانمها شامل تاریخچه خانوادگی، حوالث ترومبوتیک، سن، شاخص توده بدنی (BMI)، مصرف سیگار، داروهای مصرفی، سابقه اعمال جراحی، سابقه بیماریهای هماتولوژیکی، بدخیمی و کبدی بود. زنان وارد شده به مطالعه در سنین باروری ۲۰-۴۰ ساله بودند. گروه مورد، دارای معیارهای تشخیصی PCOS (معیار روتردام) بودند. زنان مبتلا به سندرم کوشینگ، هایپرپرولاکتینمی، بیماری‌های کبدی (هپاتیت، سیروز و ...) و عفونت میوکاردیال اخیر، سرطانها، زنان با سابقه سقط یا عمل جراحی در طول ۵ ماه گذشته، سابقه مصرف داروهای ضد انعقادی مثل آسپیرین و هپارین در ۱۵ روز گذشته و افراد تحت درمان با استروئیدهای جنسی و متفورامین از مطالعه حذف گردیدند.

آزمایش‌های هورمونی شامل اندازه‌گیری LH، FSH، پرولاکتین، تستوسترون تام، ۷۵GTT و ۷۵FBS ۲ ساعته طی ساعت ۷ تا ۱۰ صبح روز سوم سیکل قاعدگی و بعد از ۱۲ ساعت ناشتا ای انجام شد. سطوح پلاسمایی پارامترها مشخص شد و بالاترین حد طبیعی تستوسترون تام LH/FSH $> ۱/۵$ ng/ml و نسبت غیر طبیعی $> ۱/۴$ ۰-۳/۱ و نظر گرفته شد.

آزمایشات ترومبوفیلی شامل پروتئین S، مقاومت نسبت به پروتئین C فعال (نشانگر وجود فاکتور V لیدن در خون) و سطح هموسیستئین خون که به طور همزمان با آزمایش‌های هورمونی در روز سوم سیکل قاعدگی در مورد همه زنان بررسی گردید.

برای انجام آزمایش‌های ترومبوفیلی، خون‌های گرفته شده در لوله سیتراته (حاوی 3CC /۳ سیترات و 2CC خون) به مدت ۱۰ دقیقه در دمای معمولی اتاق نگهداری شده، سپس به مدت ۱۰ دقیقه با دور $2000-3000$ سانتریفیوژ گردیدند. پلاسمای جدا شده در دمای $7-10^{\circ}\text{C}$ تا زمان انجام آزمایش نگهداری شدند.

جدول ۲. میانگین ($M \pm SD$) فاکتورهای ترومبوفیلی در زنان نابارور مبتلا و غیر مبتلا به PCOS، در مراجعین به بیمارستان روئین تن آرش تهران، ۱۳۸۷

P-value	NO PCOS (n=۷۲)	PCOS (n=۱۲۳)	متغیر
.۰/۷۵۲	۸۵/۰۴±۲۰/۸۰	۸۴/۰۶±۲۱/۱۵	*پروتئین S
.۰/۶۰۳	۱۷۱/۸۵±۳۷/۸۸	۱۶۹/۲۱±۳۱/۹۴	(*APCR)
.۰/۱۵۷	۱۲/۲۵±۴/۰۹	۱۲/۴۹±۳/۲۲	سطح هموسیستئن [*] ($\mu\text{mol/L}$)

*: t-test

بود که اختلاف معنی دار نبود (جدول ۱).

در مورد پارامترهای هورمونی و بیوشیمیایی در دو گروه سطح سرمی FSH در گروه مورد پاییتیر از زنان گروه شاهد بود ($p=0.22$) و نسبت LH به FSH در زنان گروه مورد بالاتر از گروه شاهد بود ($p=0.29$). همچنین در مورد هورمون های LH و تستوسترون بین دو گروه اختلاف معنی دار بود (به ترتیب با $p=0.02$ و $p=0.01$). در مورد سایر پارامترهای هورمونی ($FBS, 75 \text{ GTT}$) ۷۵ گرم دو ساعته و پرولاتکن) هیچ تفاوت معنی داری در دو گروه مورد مطالعه مشاهده نگردید (جدول ۱).

در مورد فاکتورهای ترومبوفیلی، میانگین پروتئین S در گروه مورد کمتر از گروه شاهد بود؛ اما با $p=0.752$ اختلاف میان دو گروه معنی دار نبود. همچنین میانگین مقاومت نسبت به پروتئین C فعل در گروه مورد کمتر از گروه شاهد بود اما با $p=0.603$ اختلاف میان دو گروه معنی دار نبود و میانگین هموسیستئن در گروه شاهد بیشتر از گروه مورد بود؛ ولی با $p=0.157$ اختلاف آماری معنی داری بین دو گروه وجود نداشت (جدول ۲).

در بررسی ارتباط عوامل تاثیرگذار احتمالی روی فاکتورهای ترومبوفیلی با استفاده از آزمون لجستیک رگرسیون چندگانه، ابتدا مقادیر کمی فاکتورهای ترومبوفیلی پروتئین S، APC-R و هموسیستئن براساس دامنه طبیعی به متغیرهای کیفی دو حالت تبدیل گردیده، سپس به ترتیب و جدایگانه به عنوان متغیرهای واپسیتی با متغیرهای سن، BMI، BMI ، $GTT 2\text{hrs}$ ، FBS ، 75 GTT ۷۵ گرم دو ساعته و Group (حالات پایه ابتلا به PCOS می باشد) وارد مدل شدند. در مورد پروتئین S

با توجه به اینکه برای کسب نتیجه معنی دار در مورد فاکتورهای پروتئین C و آنتی ترومبوفیلی III به حجم نمونه بسیار زیادی نیاز بود، به دلیل ضيق وقت و عدم وجود امکانات کافی برای پذیرش تعداد کثیر نمونه، اندازه گیری این دو فاکتور در مطالعه حاضر لاحاظ نشد.

نتایج

همه زنان مورد مطالعه تیروئید و میزان فیلتراسیون گلومرولی (GFR)^۱ طبیعی داشتند. در گروه ۳ PCOS (۲/۴٪) سیگاری بودند و در گروه مقابله فقط ۱ نفر (۱/۴٪) سیگاری بود، که اختلاف بین دو گروه معنی دار نبود. همچنین در گروه PCOS دو نفر سابقه بیماری های ترومبوفیلیک در افراد درجه اول فامیل داشتند؛ اما هیچکدام از گروه مقابله سابقه بیماری های ترومبوفیلیک نداشتند که با $p=0.530$ اختلاف بین دو گروه معنی دار نبود. در گروه مورد میانگین سن $28/29 \pm 4/85$ سال و در گروه شاهد $29/49 \pm 4/73$ سال بود که اختلاف معنی دار نبود. در BMI محدوده $20-25 \text{ Kg/m}^2$ ثبت شد و میانگین آن در گروه مورد $25/49 \pm 3/53 \text{ Kg/m}^2$ و در گروه شاهد $26/54 \pm 3/87 \text{ Kg/m}^2$

جدول ۱. میانگین ($M \pm SD$) پارامترهای بالینی، هورمونی و بیوشیمیایی در زنان نابارور مبتلا و غیر مبتلا به PCOS، در مراجعین به بیمارستان روئین تن آرش تهران، ۱۳۸۷

P-value	NO PCOS (n=۷۲)	PCOS (n=۱۲۳)	متغیر
.۰/۹۳*	۲۹/۴۹±۴/۷۲	۲۸/۲۹±۴/۸۰	سن (سال)
.۰/۰۶۱*	۲۵/۴۹±۳/۰۲	۲۶/۵۴±۳/۰۷	شاخص توده بدنی (Kg/m^2)
.۰/۰۰۲**	۵/۴۴±۶/۰۰	۶/۲۴±۲/۶	(IU/l) LH
.۰/۰۲۲*	۶/۱۱±۲/۷۴	۵/۲۰±۲/۱۳	(IU/l) FSH
.۰/۰۲۹*	۱/۰۲±۰/۹۸	۱/۳۶±۱/۰۴	(IU/l) LH/FSH
.۰/۴۸۹*	۱۴/۱۶±۵/۳۶	۱۳/۶۴±۴/۸۶	(ng/ml) پرولاتکن
<.۰۰۰۱**	۰/۳۴±۰/۲۱	۱/۱۹±۶/۲۰	(ng/ml) تستوسترون
.۰/۸۰۹*	۹۰/۹۲±۸/۷۲	۹۱/۲۰±۷/۵۰	(mg/dl) قند خون ناشتا
.۰/۲۲۳*	۱۱۰/۰۵±۲۷/۵۰	۱۰۰/۸۷±۲۵/۸۷	GTT 2hrs

*: t-test

**: Mann-whitney

1- Glomrular Filtration Rate

ترومبین III و APC-R را اندازه‌گیری کردند. نتایج نشان داد میانگین پروتئین S، آنتی ترومبین III و APC-R در زنان گروه PCOS کمتر از زنان گروه شاهد بود؛ اما تفاوت معنی‌داری بین دو گروه مشاهده نگردید (۱). در مطالعه حاضر نیز میانگین‌های بدست آمده در مورد پروتئین S و APC-R در زنان مبتلا به PCOS از زنان غیرمبتلا کمتر بود اما تفاوت معنی‌دار نبود که با نتایج مطالعه فوق همخوانی دارد.

در مطالعه Atimo و همکاران با هدف بررسی این فرضیه که آیا افزایش شیوع مقاومت نسبت به پروتئین C فعال، زنان را در معرض افزایش خطر سقط و ترومبوز قرار می‌دهد یا خیر، فاکتور APC-R در ۴۱ زن مبتلا PCOS در مقایسه با ۲۵ زن غیرمبتلا اندازه‌گیری گردید و نیز سطح سرمی پروتئین S و C و آنتی ترومبین III نیز در گروهی از این زنان که سابقه خانوادگی دال بر ترومبوز داشتند بررسی شد. نتایج نشان داد زنان گروه PCOS نسبت به گروه شاهد افزایش شیوع APC-R نداشتند و فاکتورهای ترومبوفیلی در همه زنان دو گروه با سابقه خانوادگی ترومبوز، سطح سرمی طبیعی داشتند (۱۷). نتایج پژوهش حاضر نیز تأییدکننده مطالعه محققین فوق می‌باشد و هیچیک از دو نفر گروه PCOS با سابقه خانوادگی ترومبوز دچار کمبود فاکتورهای ترومبوفیلی نبودند.

میزان بالای هموسیستئین نیز سبب فعال شدن فاکتور V در سلول‌های آندوتیال می‌شود. این مسئله فعال شدن پروتئین C را مهار می‌کند (۴) و خطر ترومبوز را افزایش می‌دهد (۶، ۷) و می‌تواند باعث از دست دادن مکرر بارداری گردد (۸).

در مطالعه موردی Glueck در امریکا روی یک زن مبتلا به PCOS که در پی درمان ناباروری به روش انتقال جنین، بعد از انتقال ۱۰ جنین دچار ۷ مرتبه شکست در بارداری، یک تولد زنده نارس و دو سقط ۸-۱۷ هفته‌ای گردیده بود، مقادیر پروتئین S، C و APC-R و هموسیستئین بررسی شد که نتایج حاصل نشان داد که مقدار پروتئین S و C کمتر از میزان طبیعی بود. مقاومتی نسبت به پروتئین C فعال دیده نشد و

جدول ۳. نتایج لجستیک رگرسیون چند گانه در زنان نابارور مبتلا و غیر مبتلا به PCOS، در مراجعین به بیمارستان رؤین تن آرش (n=۱۹۶) ۱۳۸۷

متغیر	p-value	Odds Ratio	CI (% ۹۵)
سن (سال)	.۰۰۲۶	۱/۱۰۸	۱/۰۱۲-۱/۲۱۳
گروه (۱)	.۰۰۱۷	۰/۳۷۸	۰/۱۷۱-۰/۸۲۸

متغیر وابسته فاکتور هموسیستئین می‌باشد.

و APC-R هیچکدام از متغیرهای مورد بررسی در مدل باقی نماندند؛ اما در مورد فاکتور هموسیستئین دو متغیر سن (p=.۰۰۱۷) و Group (p=.۰۰۲۶) در مدل باقی مانندند و با فاکتور هموسیستئین رابطه نشان دادند. بدین معنی که هر سال افزایش سن شانس غیر طبیعی شدن سطح هموسیستئین را ۱/۱۰۸ برابر ساخته و ابلاط به شانس غیر طبیعی بودن سطح هموسیستئین را ۰/۲۶۶ برابر می‌سازد (جدول ۳).

بحث

ترومبوفیلی ارثی، گروهی از اختلالات انعقادی است که باعث افزایش خطر ترومبوز می‌شوند (۱) که این اختلالات انعقادی نه تنها باعث افزایش بیماری‌های ترومبوامبولیک در مادر در طول بارداری و بعد از زایمان می‌شوند؛ بلکه با افزایش خطر از دست دادن بارداری نیز ارتباط دارند (۱۹، ۲۰). اصلی‌ترین عامل ترومبوفیلی فامیلی مقاومت به پروتئین C فعال شده (APC-R) است که در اثر یک موتاسیون نقطه‌ای، گلوتاتیون به جای آرژینین در موقعیت ۵۰۶ مولکول فاکتور V، جایگزین می‌شود (۲۱). علاوه بر این تخدمان‌های پلی‌کیستیک، یافته‌ای مشترک در زنان با سقط جنین راجعه هستند (۲۲) که احتمالاً علت سقط جنین راجعه افزایش خطر ترومبوز به دلیل ترومبوفیلی ارثی در زنان با تخدمان پلی‌کیستیک می‌باشد (۲۲).

مطالعات اندکی در رابطه با موضوع مورد بحث انجام گردیده و نتایج متفاوتی بدست آمده است. Tsanadis و همکاران در مطالعه‌ای با هدف بررسی فاکتورهای ترومبوفیلی بر روی ۳۰ زن مبتلا به PCOS در مقایسه با ۴۵ زن غیر مبتلا به PCOS و سالم، مقادیر پروتئین S، C، آنتی

معنی داری بین دو گروه مشاهده نگردید. بررسی های دقیق تر نشان داد که افزایش سن و ابتلا به PCOS شانس غیر طبیعی شدن سطح هموسیستئین را افزایش می دهد.

نتیجه گیری

با توجه به نتایج به دست آمده از مطالعه آنچه مشخص است کمبود یکسری از فاکتورهای ترومبوفیلی در زنان با PCOS بیشتر از گروه شاهد است؛ اما ارتباط معنی داری بین سندروم تخمدان پلی کیستیک و فاکتورهای ترومبوفیلی یافت نشد. بنابراین توصیه می شود مطالعات آتی گسترش دهن و با افزایش تعداد نمونه انجام شود تا به نتیجه دقیق تری در مورد ارتباط فاکتورهای ترومبوفیلی و PCOS دست یابیم.

تشکر و قدردانی

این پژوهش با حمایت مالی دانشگاه تربیت مدرس انجام گرفته است. نویسندهای این تحقیق از همکاران محترم آزمایشگاه بهار و همکاران شاغل در مطب سرکار خانم دکتر معینی که در اجرای این پژوهش نقش مؤثر داشته اند، کمال تشکر را دارد.

میزان هموسیستئین نیز طبیعی گزارش گردید. اما نتیجه گرفتند که علت عوارض بارداری می تواند افزایش فعالیت مهارکننده فعل کننده پلاسمینوژن در زنان مبتلا به PCOS باشد (۱۴).

در مطالعه سهرابوند ۵۲ زن مبتلا به PCOS بررسی و سطح سرمی هموسیستئین آنها مقایسه گردید و دیده شد که مقدار هموسیستئین در گروه PCOS کمتر از گروه شاهد بود؛ اما اختلاف معنی دار نبود و مشاهده شد که تغییرات هموسیستئین در گروه PCOS تحت تاثیر تغییرات سطح فولات می باشد (۲۴). در پژوهش حاضر نتایج مشابه به دست آمد که شاید بتوان علت کاهش هموسیستئین در گروه PCOS نسبت به گروه شاهد را همانند مطالعه سهرابوند مراجعه آنها جهت درمان و تجویز اسید فولیک توسط پزشکان دانست.

در مطالعه حاضر با وجود اینکه میانگین مقادیر پروتئین S و APC-R در زنان گروه PCOS کمتر از زنان گروه شاهد است؛ اما تفاوت معنی داری بین دو گروه مشاهده نگردید. میانگین مقادیر هموسیستئین نیز در زنان غیر مبتلا به PCOS بیشتر از زنان گروه PCOS است؛ اما تفاوت

References

- Tsanadis G, Vartholomatos G, Korkontzelos I, Avgoustatos F, Kakosimos G, Sotiriadis A, et al. Polycystic ovarian syndrome and thrombophilia. Hum Reprod. 2002;17(2):314-9.
- Speroff L, Fritz MA. Clinical Gynecologic Endocrinology and Infertility. 7th ed. USA: A Wolters Kluwar Company; 2005. p. 1086-8.
- Kujovich JL. Thrombophilia and pregnancy complications. Am J Obstet Gynecol. 2004;191 (2):412-24.
- Cunningham FG, Gant NF, Levono KJ, Gilstrap LC, Haunt JC, Wenstrom KD. Williams Obstetrics. 22nd ed. New York: Mc Graw-Hill; 2005. p. 1074-8.
- James DK, Weneri CP, Steer PhJ, Gonik B. High Risk Pregnancy: Management Options. 3rd ed. USA: Elsevier Inc; 2006. p. 926-41.
- Hervig T, Haram K, Sandset PM. [Deep venous thrombosis in pregnant women]. Tidsskr Nor Laegeforen. 1998;118(26):4093-7. Norwegian.
- Ridker PM, Hennekens CH, Selhub J, Miletich JP, Malinow MR, Stampfer MJ. Interrelation of hyperhomocyst(e)rinemia, factor V Leiden, and risk of future venous thromboembolism. Circulation. 1997; 95(7):1777-82.
- Younis JS, Ohel G, Brenner B, Ben-Ami M. Familial thrombophilia--the scientific rationale for thromboprophylaxis in recurrent pregnancy loss? Hum Reprod. 1997;12(7):1389-90.
- James AH. Prevention and management of venous thromboembolism in pregnancy. Am J Med. 2007; 120(10 Suppl 2):S26-34.
- Hague WM, North RA, Gallus AS, Walters BN, Orlukowski C, Burrows RF, et al. Anticoagulation in pregnancy and the puerperium. Med J Aust. 2001;175(5):258-63.
- Franks S, Gharani N, Waterworth D, Batty S, White D, Williamson R, et al. The genetic basis of polycystic ovary syndrome. Hum Reprod. 1997;12 (12):2641-8.

12. Ghosh K, Shetty S, Vora S, Salvi V. Successful pregnancy outcome in women with bad obstetric history and recurrent fetal loss due to thrombo-philia: effect of unfractionated heparin and low-molecular weight heparin. *Clin Appl Thromb Hemost.* 2008;14(2):174-9.
13. Glueck CJ, Wang P, Fontaine RN, Sieve-Smith L, Tracy T, Moore SK. Plasminogen activator inhibitor activity: an independent risk factor for the high miscarriage rate during pregnancy in women with polycystic ovary syndrome. *Metabolism.* 1999;48(12):1589-95.
14. Glueck CJ, Awadalla SG, Phillips H, Cameron D, Wang P, Fontaine RN. Polycystic ovary syndrome, infertility, familial thrombophilia, familial hypofibrinolysis, recurrent loss of in vitro fertilized embryos, and miscarriage. *Fertil Steril.* 2000;74(2):394-7.
15. Glueck CJ, Iyengar S, Goldenberg N, Smith LS, Wang P. Idiopathic intracranial hypertension: associations with coagulation disorders and polycystic ovary syndrome. *J Lab Clin Med.* 2003;142(1):35-45.
16. Glueck CJ, Sieve L, Zhu B, Wang P. Plasminogen activator inhibitor activity, 4G5G polymorphism of the plasminogen activator inhibitor 1 gene, and first-trimester miscarriage in women with polycystic ovary syndrome. *Metabolism.* 2006;55(3):345-52.
17. Atiomo WU, Condon J, Adekanmi O, Friend J, Wilkin TJ, Prentice AG. Are women with poly-cystic ovary syndrome resistant to activated protein C? *Fertil Steril.* 2000;74(6):1229-32.
18. Glueck CJ, Aregawi D, Goldenberg N, Golnik KC, Sieve L, Wang P. Idiopathic intracranial hypertension, polycystic-ovary syndrome, and thrombophilia. *J Lab Clin Med.* 2005;145(2):72-82.
19. Brenner B. Inherited thrombophilia and pregnancy loss. *Thromb Haemost.* 1999;82(2):634-40.
20. Rosendaal FR. Venous thrombosis: a multicausal disease. *Lancet.* 1999;353(9159):1167-73.
21. Tal J, Schliamser LM, Leibovitz Z, Ohel G, Attias D. A possible role for activated protein C resistance in patients with first and second trimester pregnancy failure. *Hum Reprod.* 1999;14(6):1624-7.
22. Brenner B, Mandel H, Lanir N, Younis J, Rothbart H, Ohel G, et al. Activated protein C resistance can be associated with recurrent fetal loss. *Br J Haematol.* 1997;97(3):551-4.
23. Atiomo WU, Fox R, Condon JE, Shaw S, Friend J, Prentice AG, et al. Raised plasminogen activator inhibitor-1 (PAI-1) is not an independent risk factor in the polycystic ovary syndrome (PCOS). *Clin Endocrinol (Oxf).* 2000;52(4):487-92.
24. Sohrabvand F, Lankarani M, Golestan B, Haghollahi F, Asgarpoor L, Badamchi Z, et al. [Serum homocysteine levels in PCOS patients versus healthy women]. *J Reprod Infertil.* 2009;9 (4):334-41. Persian.